

vine din descompoziția apei a hidratului de potass; e-
răla absorbă oxigenul apei și al oxidului de potassium,
iar potassiumul rămînd singur se volatilizează și se conden-
să în recipient.

Potassiumul trece scos din recipient ca o verșea
de fer, și păsă într'un carburu de hydrogenu lichid, care
la apără de oksidare. Mai adesea se întrezinează o-
leia de petrol rektifikat drept lichid apărător.

În timpul operației, gazele trecesc a se degrața prin
țesla F. Dacă s'ar face vr'o astăpătură în aparat, gazele
ar scăpa prin țesla D care slăjește drept țes de siguranță.

100 grame de hidratu de potassă prodăc aproape 25
de grame de potassiumu foarte krapat.

Akăm vom descrie alt mod, care este de D. Brunner,
și care dă o kuantitate mai mare de potassiumu.

Modul D. Brunner este a descompune, într'un vas de
fer, carbonatul de potassă prin kărbuni, ce prodăc de tot
potassa și transformă acidul carbonicu al carbonatului
în oxidu de carbonu. Potassiumul se distilă și se kon-
densă într'un recipient răcit ce kăprinde oleia de naft.

Aparatul se întocmește în kăpăla următor (Tab. 6,
fig. 2): se introdăce într'o vârtă de fer vârtă A, ce se
alece d'între cele ce slăjește a transporta merkărele, 500
grame de o amestecătură de 1 parte de kărbune și de
4 părți de carbonat de potassă ce provine din kalčina-
ția tartăreli. Se înserează în gîta acestui korp o țesă
de pășkă B de 30 centimetre în lăpime, care komănikă
ca un recipient de aramă C, zăplăte ca oleia de naftă și
întocmește așa ca să se poată, ca o verșea D, destăna țesă
de pășkă și impedika d'a se astăpa.

Aparatul se ține într'un fornal ce se încarkă în F
și a kărbăia țesă se face prin kămină G.

Mai întiș se încălză țesă korpă de fer și nă
se adaoră recipientul dekăt kănd abări de potassiumu încep
a se degrața. Adesea se și înflăkră oleia de naftă kă-
prins în recipient spre a absorbi oxigenul aerăli ce are
într'insă și spre a feri oksidărea potassiumului.

Potassiumul dobîndit ast-fel nă este krapat, și kă-